

Hoe vrolijk blijft het **KOOPKRACHT**-festijn?

Dezer dagen staakt België maar al te graag voor meer consumptie. Op 5 oktober 2008 begonnen de controleposten van de NMBS en sommige machinisten al veel vroeger te staken dan aangekondigd. Gevolg: studenten geraken niet in de les, mensen worden achtergelaten in een station waar ze niet meer weg geraken, reizigers geraken geïrriteerd en de bazen ondervinden weinig tot geen hinder. Ongeveer het zelfde merken we bij de andere sectoren die beslissen mee te spelen in het verhaal over stakingen en meer koopkracht. Als de vakbonden wat creatiever waren, zouden ze beseffen dat een staking een strijdmiddel zou moeten zijn en geen loze traditie die je bij de minste ontevredenheid uit de kast haalt en die al in de begroting van de heersers is ingecalculleerd.

Er is algemene ontevredenheid over de verhogende brandstofprijzen, voedselprijzen, huur- en kooprijzen en nog meer van dat. Staken dus maar? Daarmee willen de vakbonden een teken geven aan de **regering**. Alsof de regering zich bezig houdt met zulke zaken. Die zit al meer dan een jaar te klooiën rond thema's die Vlamingen, Walen en allochtonen tegen elkaar op moeten zetten. Van regeren komt er amper iets in huis. Ondertussen gaat de begroting eraan, crashen de Belgische banken, sterven asielzoekers van honger zonder dat er zich nog iemand over hun dossier ontfermt, sturen onderwijs, gezondheidszorg en tal van andere sectoren aanvragen naar allerlei ministeries, maar blijft het voor enige reactie wachten op Godot. Om de crisis die het kapitalisme vandaag doormaakt, te kunnen oplossen, is het zeker in België nodig dat we onze eigen verantwoordelijkheid beginnen nemen.

Dat de **brandstofprijzen** stijgen, kan men aan twee zaken wijten. De rijkeluiszootjes die de macht hebben in die sector, doen maar alle moeite om de markt op zo'n manier te bespelen, dat er voor hen zelf meer winst in het laatje komt en dat de prijzen omhoog gaan. Maar veel duidelijker nog is de tendens die inherent is aan het kapitalisme. De voorraden aan olie zijn niet onbeperkt. De vraag groeit, maar het aanbod zit ongeveer aan haar piek. Tenzij de vraag naar olie drastisch daalt -dat betekent naar petroleum als brandstof, maar ook naar alle andere producten (plastic, geneesmiddelen, elektriciteit,...) die van olie afhankelijk zijn- zullen de olieprijsen exponentieel blijven stijgen.

Daaraan hangt ook vast dat er meer en meer beroep wordt gedaan op landbouwgewassen om tot brandstof te verwerken. Op die manier komt er een enorme druk op de **voedselmarkt**. Het aanbod aan voedselgewassen daalt geenszins. Maar die worden ten eerste voor het grootste deel als voeding aangeboden aan westerlingen, die een groot deel ervan in de vuilnisbak kiepen, terwijl het merendeel afkomstig is van producenten in (hongerige) delen van de derde wereld. Ten tweede worden heel der dorpen, landbouwgronden en bossen door multinationale ondernemingen en met steun van de plaatselijke nationale legers onteigend, ontruimd, om er dan een monocultuur aan genetisch gemanipuleerde gewassen op te planten, bestemd als veevoeder voor de westerse vleesindustrie of voor brandstof in voornamelijk westerse wagens. Op die manier krijgt de voedselmarkt binnen de landbouwwereld zware concurrentie van de brandstof- en transportindustrie. Binnen de voedingsindustrie wordt dan weer een groot deel ingepalmd door de kweek van gewassen en dieren die excessieve overconsumptie (en verspilling) van vlees in het westen moeten mogelijk maken. En dat terwijl een mens met één beef steak in de week al meer dan voldoende binnen heeft. Iedereen kan toch wel begrijpen dat een efficiënte voedselvoorziening een prioriteit moet zijn in elke samenleving.

Ook de prijzen op de **woningmarkt** swingen eens te meer de pan uit. Door wat meer dan enkel winstbejag de spelers in de deze industrie worden gedreven, is niet helemaal duidelijk. Waarschijnlijk willen ook zij gewoon hun koopkracht zien stijgen. Hoe dan ook zien we dat er op de immobiliënmarkt naar hartenlust gespeculeerd wordt. Rijke eigenaars kopen heel der gronden op, vaak zonder duidelijke bestemming. Op die manier is er minder grond vrij en stijgt dus de vraag op de markt en daalt het aanbod. De

prijzen gaan dus omhoog. De eigenaars van land hebben dan dus een dikke troef op zak op de beurs en zo kunnen ze heel wat poen opstrijken door op het juiste moment hun grootgrondbezit te verkopen of verhuren. Het gaat hem om grond van allerlei aard: bossen, leegstaande gebouwen, braakliggende gronden. Vaak gaat het om goedkope woningen waar reeds mensen in wonen. De simpelste manier om mee in de speculatie te stappen, is deze bewoners eruit zetten en hun woning laten verkrotten of renoveren om ze voor veel hogere prijzen verder te verhuren of verkopen. Zo worden mensen met lagere inkomens naar de buitenwijken geduwd, in de armoede gedwongen of geforceerd om harder en meer te werken tegen minder aangename voorwaarden. De wachtlijsten voor sociale woningen groeien aan, het aantal betaalbare woningen niet, integendeel. En de dakloosheid is nog lang niet overwonnen.

De arbeider wil meer gsm's en meer auto's kunnen kopen, maar beseft niet dat dit niet mogelijk blijft. Of is er veel meer aan de hand? En kan een dag staken hiervoor de oplossing zijn? En wanneer we morgen allemaal een centje meer verdienen, is dan alles weer even peis en vree? Zijn de hoge lonen in België tegenover andere landen niet een deel van het probleem? De vakbonden zullen waarschijnlijk maar al te best weten hoe de vork aan de steel zit. Maar het is natuurlijk heel simpel om een dag niet te werken en alles enkel op de baas en de niet functionerende regering te steken. Wat ze blijkbaar nog niet aandurven, is de grote spelers op de wereldmarkt op de vingers te tikken, en die wereldmarkt op zich, waar we zelf eerlijk gezegd allemaal medeplichtig aan zijn.

Een systeem van onbeperkte groei in een beperkte wereld is ronduit suïcidaal.

Zo lang we dat niet beseffen, kunnen we staken voor loonsverhoging zo veel we willen, maar er zal er niets vooruit gaan.

door een verontwaardigde treinreiziger, België, oktober 2008